

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Isaaci Monachi, Ex Ea Qvae est per Metaphrasten. Claruit verò maximè, Anno Dominicæ Incarnationis 378. Damasi Papæ 12. Valentis 15. Gratiani 12. Valentiniani 3. Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Vide hic mi-
raculum, de
eius solen-
nitate, cele-
branda.

fatiùs esse ducerent, contigit vt fractis aratris ni-
hil proficerent. Vnde quidam Benno nomine, fu-
rore & amentia præceps, aratro vtunque restau-
rato, crebris boues stimulis ad arandum impulit.
At illi insania efferati, disruptis loris & iugis syl-
uas petierunt, nec antè sanè capi potuère, quàm
ipse cum reliquis ad S. Ludgeri memoriam ve-
niens, suæ temeritatis & contemptùs culpam cõ-
fessus, fratrum pro se orationem supplex impe-
traffet.

Vide Cæsar.
Bar. Annual.
tom. 4.

VITA S. ISAACI MONACHI, EX EA QVÆ
est per Metaphrasten. Claruit verò maximè, Anno
Dominicæ Incarnationis 378. Damasi Papæ 11.
Valentis 15. Gratiani 12. Valen-
tiniiani 3. Imp.

27. Martij.
Persecutio
Valentis.

Nota, & cõ-
fer cum no-
stra ætate.

Post venerandæ ac viuificæ Crucis Domini
nostri Iesu Christi inuentionem, Valens im-
perio potitus, cùm summus esset Arianz
hæresis fautor, grauissimam in Ecclesia Dei per-
secutionem excitauit. Et quidem inaudito quodã
animi fastu sese ostentans, templa alia solo equa-
bat, alia sacerdotibus vel exilio vel morte mul-
ctatis, in stabula redigebat. Erat eo tempore in-
gens apud veros Dei seruos luctus & lamentatio,
omnisque melioris conditionis spes penitùs il-
lis præcisa erat: cùm Isaacius quidam, Dei spiri-
tu plenus, & monachus virtutum maximarum
splendore insignis, assiduis precibus & lachry-
mis diuinam opem, contra tyrannidem Impera-
toris implorabat. Nec dubitauit post assidua &
præclara orationum certamina, ipsum Impera-
torem totius impietatis caput aggredi.

Eo tempore, Barbari apud Dannbium, copio-
so admodùm milite bellum aduersus Imperato-
rem

rem mouebant, & ad regiam urbem totis viribus aspirabant, & prædas interim ingentes agebant. Imperator quoque simili studio exercitum coëgit, vt hostem antequàm maiores vires sumeret, virtute sua opprimeret. Cùm igitur ad bellum properaret, Isaacius ei occurrit, & talibus eum compellâsse verbis dicitur; Tu ò Imperator, si foelici Marte cum hoste tuo confligere vis, orthodoxas prius ecclesias restitue. At ille virum sanctum ne responso quidem dignatus, gradum accelerauit. Cui rursus Isaacius; Aperi, inquit, Imperator, orthodoxorum ecclesias, & bellum ex animi sententia conficies, saluusque cum insigni nominis tui gloria domum redibis. Ad has voces Imperator constitit, coactoque concilio, rem consultatione dignam iudicauit. Sed Præfectus qui pestiferæ Arianorum sectæ faciliè princeps erat, tanta vi restitit, vt Imperatorem ad supplicium viro sancto inferendum impelleret. Non tamen potuit Isaacii animus, & Ecclesiæ totius & Imperatoris ipsius salutis amore vehementer inflammatus, Præfecti malicia ad eò frangi, vt non tertio Imperatorem à peste, in quam ruebat, blandè reuocaret. Paucis itaque diebus interiectis, Imperatorem proficiscentem rursus assequitur, arreptoque equi ipsius freno, còstanter eum hortatus est, vt ablatam ecclesiæ pacem restitueret, seq; ab imminente exitio eriperet. At ille mente in scelere obdurata persistens, virum sanctum corripit, & in locum quendam, horribili spinarum densitate obsitum, projici iussit; vt ibi auxilio omnium destitutus, inter horrida supplicia animam ageret. Sed fuit ei pro humano diuinum continuò oblatum auxiliu. Angelorum enim ministerio (qui numero tres, candidis induti vestibus ab eo visi sunt) planè incolumis restitutus fuit.

Tunc

Isaacii verba, ad Imperatorem.

Vir Dei, summa magnanimitas.

Valès iubet, Isaacium in spinas iactari.

Liberatur ab Angelis.

Tunc vir Dei incredibili gaudio perfusus, cum lachrymis Deo gratias egit; sumptaque maiore fiducia, iterum se Imperatoris cōspectui obiecit. Imperator eo viso obmutuit. Existimabat enim, iam eum supplicij atrocitate cōsumptum, exspirasse. Cui vir sanctus vultu intrepido; Tu quidem, inquit, ò Imperator interitum mihi spinarum aculeis machinatus es, sed clementissimus Deus, cuius ego legatione apud te fungor, per Angelos suos ab omni cruciatūs periculo me eripuit. Quamobrem audi me, & noli te mente furibunda in pestem sempiternam præcipitem dare. Si libertatem orthodoxis restitueris, clarissimam de hostibus tuis victoriã consequeris: sin verò salutaria monita contemnere pergis, viuis igne cōflagrabis.

Hac dicendi libertate vehementer commotus Imperator, vinctum eum Saturnino & Victori Senatoribus custodiendum tradidit. vt bello ex animi sententia (quemadmodum sperabat) confecto, crudeli vindicta animi sui perturbationem sanaret. Sed miser cæcō impetu in pestem ruens, eundem omnino finem, quem vir sanctus prædixerat, sortitus est. Nam vt commisso prælio, fufus

Valēs viuus;
ignibus con-
crematur.
Valenti. suc-
cedit Theo-
dosius.

fugatusque ab hoste fuit, latebras cum suo præfesto in quodam stabulo quæsiuit. Sed cum quorundam indicio illic eum latitare Barbari comperissent, flammam in stabulum coniecerunt, viuumque horribili incendio combusserunt, atque hoc suæ impietatis iustum à Deo præmium consequutus est. Successit autem huic Theodosius, vir fidei & religionis studio præclarus. Saturninus verò & Victor, quorum custodiæ vir sanctus à Valente traditus fuerat, statim eum non modo vinculis liberarunt, sed summo etiam, tanquam pro-
phe-

phetam, honore prosequuti sunt. Et quidem postquam Constantinopolim (in qua ciuitate Theodosius Imperator sedem elegerat) peruenerunt, pia inter se contentione certabant, vter eorum viro sancto domum ædificaret. At ipse, cognita eorum contentione, & grato obsequio, Audite, inquit, me serui Christi; Quandoquidem conferendis indigno mihi beneficijs inter vos certatis, & domicilium mihi erigere vultis, eius ego domum gratissima voluntate acceprabo, cuius in ædificando maior diligentia enituerit. Vterque igitur summo studio ei gratificari voluit. Saturninus tamen qui extra muros ædificabat, Victorem & diligentia & industria anteuertit, & domicilium, duplici contiguatione constructum ei tradidit; in quo vir sanctus admirabili sanctitatis opinione reliquum vitæ cursum exegit. Quotidie, vel ingentem hominum turbam, pietatis studio ad se confluentem singulari humanitatis ratione excipiebat, eisque æternæ salutis monita, mirabili quadam dulcedine, tradebat, vel ciuitatem ingressus, luculenter de rebus diuinis ad populum differebat. Quod si sermone diutius protræto, portas ciuitatis clausas forte inuenisset, signo Crucis edito, spontè eas referabat. Ab homine paupere vel calamitoso, faciem suam nunquam auertit quin etiam si nihil quoddam tribueret ad manus haberet, veste se nudabat, eamque valdè benigne egenti largiebatur. Omni tempore vitæ suæ grauitatem seruauit, spiritu feruens, vt ait Apostolus, Domino seruiens, spè gaudens, in tribulatione patiens, orationi instans, omnibus benedicens, maledicens nemini, angelorum imitans vitam, vestigia sequens Apostolica, tum zelo, tum sacrificio, tum desiderio Christi, omnem

Saturninus
& Victor;
volunt Isaa-
cio domum
ædificare.

Signo Cru-
cis portas
aperit.

Rom. 12

Yyy manue-

Perfectum
moderamē.

mansuetudinem erga omnes præ se fe-
rens, aduersarios cohortans vt confiterentur &
adorarent sanctissimam trinitatem, atque coele-
stem angelorum & diuinam imitarentur vitam.

Animam
efflat.

Cum tempus à Deo constitutū adesset, vt mor-
talitatis ergastulo soluendus, ad sempiternam
gloriam transmigraret, vocatis in vnum fratri-
bus, luculenter admodū de Christianæ fidei my-
sterijs, eiusque dignitate disseruit, omnesque in-
flammato in Deum amore, hortatus est, vt virili-
ter ad extremum vitæ spiritum, pro ea, quam à
Deo gratis acceperant, fide, decertarent. His di-
ctis, se suosque pia oratione Deo commendans,
spiritum suauiter efflauit. Fuit funus cum multis
lachrymis, in templum S. Stephani protomart.
illatum, & sanctæ atque preciosæ eius reliquiæ,
in sacro altari collocatæ.

Vide Caf.
Bar. in not.
Mart. Rom.
& Tom 1,
Annal.

VITAS. RUPERTI, PRIMO VANGIO-
num, deinde Salisburgensis Episcopi. ex ea quæ est
fideliter conscripta apud R.P. Laurentium Surium.
Floruit temporibus Childeberti, secundi Regis Fran-
corum, & Theodeberti eius filij A. Domini 593.

Hic Bauaria Apostolus dici
meruit.

27. Martij

Cum Rex Childebertus apud Fracos regna-
ret, Anno secundo regni eius, sanctissi-
mus Christi Confessor Rupertus, apud
Vangiones Episcopi fungebatur officio; is genus
suum ad Reges Francorum referens, tantam car-
nis nobilitatem & præstantiam, fide & pietate in
Deum eximia mirifice illustrauit. Cuius si quis
virtutes compendio nosse velit, erat multa ap-
mi mansuetudine, integra corporis pudicitia
& casti-

Genus eius
regale.

Catalogus
virtutum S.
Ruperti.